

[Ninn-Hansen.]

det kan være arbejdsmiljø, det kan være moms, kildeskat og andet — som bevirker, at de får stadig færre muligheder for at virke. Når fru Inge Fischer Møller interesserer sig så stærkt — og det tvivler jeg ikke om hun gør — for de svage i samfundet, så burde fru Inge Fischer Møller også interessere sig for dem, der er virkelig svage, som gennem et langt livs arbejdsindsats har opbygget noget. Tværtimod kommer fru Inge Fischer Møller og andre og stiller krav til dem, som de ikke kan overleve.

Jeg ved da udmærket, at der er landbrugsvirksomheder her i landet, et meget stort antal, der ikke har stalde og andre bygninger indrettet efter de krav, man stiller til en industrivirksomhed, men hvor i alverden skulle disse landbrugsvirksomheder have fået kapital fra til at foretage disse indretninger? Jeg ved, der er bagerier, hvor man, hvis man også ser den bagerste del af lokalerne, må sige: det er ikke et arbejdssted, som man kunne ønske det i 1975. Men vil man have nedlagt bageriet? Vil man have dem til at afskedige det par lærlinge, de har, så det bliver endnu vanskeligere for de unge at få arbejde, så arbejdsløsheden bliver større blandt disse? Og jeg ved, vi har mange detailhandelforretninger, der har bestået i mange år, og hvor det ægtepar, der driver dem, så sandelig har en lang arbejdsdag i forvejen. Vil man forhindre dem i at få ansatte? Det bliver de jo forhindret i, hvis de skal leve op til lovens krav, således som vi ved at kravene *kan* stilles.

Derfor er det umuligt for mig at forstå at de partier, der ellers taler så stærkt om, at man skal hjælpe de små virksomheder, at man skal redde dem, ikke vil være med til det ændringsforslag, vi har stillet, som dog ikke er rigoristisk, men bare drejer sig om, at de, der har 5 ansatte eller derunder, skal have lov til at leve under de forhold, de lever under i dag. En del af forslaget's paragraffer skal gælde for dem, men ikke dem alle, og de skal altså ikke risikere, at en række nye bestemmelser, som kan indføres efter de bemyndigelser, der er givet til arbejdsministeren og hans embedsmænd, rammer dem, så de bliver udslettet. Hvis man ikke vil hjælpe bare på dette lille punkt, så giver jeg ingenting for de forslag, der kom-

mer i fremtiden om at bistå de små virksomheder, for så er disse forslag ingenting værd.

Om de øvrige ændringsforslag skal jeg blot gøre nogle få bemærkninger. Da hr. Glensgård havde lidt vanskeligt ved at forstå ændringsforslag nr. 5 om arbejdslederne, skal jeg bare i al enkelhed sige: vi mener, arbejdslederne i forvejen er stillet i en presset og klemmt situation på virksomhederne. Det er dem, der i en række situationer får vanskelighederne ind på livet, og de står i klemme imellem andre. Hvis de med de arbejdsopgaver, de har, foretager noget forkert, så der sker en arbejdsulykke, så kan de i medfør af lovforslagets § 26 straffes for det. Det, vi vender os imod, er, at man giver dem et øget ansvar, giver arbejdsgiveren mulighed for at fritage sig ved at delegerede ansvaret — strafansvaret — til arbejdslederen. Det synes jeg er en urimelig behandling af denne gruppe, der har det vanskeligt nok i forvejen.

Vedrørende ændringsforslag nr. 8: den bedste måde at give begrundelsen for vort ændringsforlag er at læse op, hvad der står i lovforslaget. Der står nemlig i § 37:

„Ved bygge- og anlægsvirksomhed, som udføres af mere end 10 personer, skal bygherren eller en person, som han overdrager det til, samordne de foranstaltninger til fremme af de beskæftigedes sikkerhed og sundhed, der skal udføres af arbejdspladssens forskellige arbejdsgivere.“

Enhvert lille parcelhus, der bliver bygget, vil beskæftige mere end 10 personer, og her vil man altså have, at de, der bygger det hus — folk, der ikke har forstand på det — skal gå rundt til store håndværkssvende og sige: nu skal I tage beskyttelseshjælmen på. Det er selvfølgelig urimeligt, og derfor har vi stillet det ændringsforslag, der er fremkommet.

Jeg må endvidere anmode om, at man stemmer imod ændringsforslag nr. 36, der drejer sig om affattelsen af lovforslagets § 68. Jeg henviser i den forbindelse til en skrivelse fra Dansk Arbejdsgiverforening af 2. december, hvor man protesterer imod bestemmelsen, og hvori man bl. a. skriver:

„Afgørende for Arbejdsgiverforeningen er det imidlertid, at vi finder det i strid med den hensigtserklæring vedrørende pris- og indkomst- og omkostningsudviklingen, der